

Foaia

pentru

Minte, Anima si Literatura.

Nº 37

Mercuri 26. Septembre

1862.

Espusetiune in Romania.

Alecsandru Ioanu I.

Cu mil'a lui Dumnedieu si voint'a nationala
Domnu alu Principatelor-Unite.

La toti de fația si viitori sanatate :

Asupra reportului Ministrului Nostru Secretariu de Statu ad interim la departementulu agriculturei, comerciului si lucrarilor publice cu Nr. 5808, relativ la infiintarea in anulu viitoru a unei espositiuni nationale de agricultura si industria, cu ocasiunea tîrgului mosiloru;

Avendu in vedere neaparat'a trebuintia ce se simpte că se se infiintieze si in tiéra nisce institutiuni atatu de folositore, care au facutu se progreseze industria si agricultur'a staturilor, unde s'au infiintat ;

Avendu in vedere diurnalulu consiliului de ministri incheiatu la 24 Augăstu ;

Amu decretat u si decretam u ce urmăza:

Art. 1. Se va infiintia in anulu viitoru la Bucuresci, in lun'a lui Maiu, cu ocasi'a tergului mosiloru, o espositiune nationala de agricultura si industria.

Art. 2. Fondurile necesarii pentru infiintarea acelei espositiuni se voru prevedé de catre ministrul agriculturei, comerciului si lucrarilor publice in budgetulu anului viitoru.

Art. 3. Ministrul nostru secretariu de statu la departementulu agriculturei, comerciului si lucrarilor publice este insarcinatu cu aducerea la indeplinire a ordonantiei de fația.

Datu in Bucuresci la 12 Septembre 1862.

ALECSANDRU IOANU.

Ministru-Secretariu de Statu ad interim
la depart. agricultorei, comerciului si
alucrarilor publice.

Nr. 743.

Catargiu.

Asiediamintele Brancovenesci.

Alecsandru Ioanu I.

Cu mil'a lui Damnedieu si voint'a nationala
Domnu Principatelor-Unite.

Asupr'a reportului Ministrului Nostru Secretariu de Statu la departementulu cultelor si instructiunii publice sub Nr. 14351.

Vediudu diurnalulu consiliului ministrilor de astadi, 14. Septembre, pentru asiediamintele Brancovenesci;

Amu decretat u si decretam u ce urmăza:

Art. 1. Diurnalulu consiliului ministrilor mai susu disu, este aprobatu de Noi.

Art. 2. Asiediamintele Brancovenesci voru fi administrate pe viitoru in asemenare cu celelalte monastiri; ear D-nu Pr. Bibescu Brancoveanu, constatandu 'si legalmente titlurile sale de etitoru se va bucura de dreptulu acordat u etitorilor prin Art. 12 alu legiuirii asopr'a organisatiei monastirilor neinchinate.

Art. 3. Ministrul Nostru Secretariu de Statu la departementulu cultelor si instructiuniei publice este insarcinatu cu aducerea la indeplinire a acestui decretu.

Datu in Bucuresci la 14. Septembre 1862.

ALECSANDRU IOANU.

Ministru Secretariu de Statu
la departementulu culturei si
instructiuniei publice,
N. D. Racovită.

Nr. 750.

Colegiu romanu în Parisu.

Epistol'a M. Sale Domnitoriu adresata Dñui Presedinte alu Coasiliului Ministrilor.

Domnului N. Cretulescu, Presiedintele Consiliului de Ministri, Ministru Secretarul de Statu la departamentulu de Interne.

Iubitalu meu Presedinte!

„V'amu vorbitu de curendu despre measurele ce ar trebui a se lua pentrucă Statul se pôta trage din sacrificiile ce le face, intretienendu numerosi bursieri in strainetate, resultatele folositore ce ar trebui se ascepte. Din nefericire, scirile ce amu despre studiul si purtarea unora din junii tramsi la scôlele civile si militare din Franç'a, Itali'a, seu din Germania, nu mi paru se respunda in intregime la dorintele asteptate. Sunt mai multi cari respundu la sperantiele nôstre prin staruirea la invietatura si isband'a loru; sunt inse si altii cari se arata nedemni de soliditinea Guvernului meu; nu numai ea neingrigescu studiul loru, dar inca, cu tôte că au subside forte indestulitore; ducu unu traic ce trece preste midiulocle loru si ii tirasce la feliurite reteceri. Agentulu nostru din Parisu, precum si ministrul nostru alu trebiloru straine, primesc multime de reclamari de bani, care aruncu desconsiderare a asupra numelui romanu in strainetate si astfelui vatema, mai multu de catu se pôte crede, creditulu nostru publicu.

„Catu pentru scolarii nostri pensionati, este de mare trebuintia, de a li dâ o directiune, de a i priveghia si a i tiené neaperatu in ascultarea detoriloru loru. Deci nu vedu altu midiulocu mai nemeritu de catu facerea unui asiediemmentu, in care s'aru uni toti bursierii statului.

„M'amu preocupatu despre midiuloclele esecutarii acestui proiectu si amu dovedit u prin cercetarea budgetului ca totalulu sumelor, ce se dau pensionariilor pote se fie indestulitoriu pentru cheltuielile de intretienere a unui Colegiu Romanu. Chiaru atunci candu, spre indeplinirea acestui proiectu, aru trebui ca statul se faca unu sacrificiu momentaneu. Eu nu me indoiescu că Adunarea nu va intra in ideele mele, si nu va fi petronsa, precum sumu eu insu-mi, despre folosele feliurite ce ar trage tiér'a din insintiarea unei mari scoli nationale, asiediate intr'onula din centrele cele mai insemnate a le Europei.

„Centrul catra care alergu mai cu osebire Romanii, este Parisulu. In Franç'a se tramite cea mai

mare parte din bursierii nostri; acolo mai multi din officierii si functionarii nostri civili completa invietaturile loru in scôlele speciale si in ministere ce li se deschidu prin bun'a vointia a guvernului imperatulu Napoleone. La Parisu dar' Colegiul romanu cata se fie fundatu. Vei studia cesta cestione iubitulu meu Presiedinte, si vei face d'intrens'a obiectolu unei propunerii la Consiliulu Ministrilor.

Amu ordonatu Agentului meu la Parisu de a stringe si a tramite Guvernului meu tôte sciintiele ce va poté culege a sopr'a asiedieminteloru straine ce se afla in Franç'a in aceleasi conditioani.

„In ciugetarea mea, Colegiul Romanu nu ar fi urisitu nomai pentru bursierii Statului; asi dori se fie unu centru nationalu. De multe ori parinti de familie au esprimato naintea mea parerea de reu de a-si vedé junii loru fiii uitandu, in asiediemintele in care sunt pusi, si limb'a si datinile religiose a le patriei loru; altii se temu si nu fara cuventu, de a lasá pe fiii loru mai versnici prea multa liberi. Menirea Colegiului va fi se primésca cei 3 seu 4 sute de juni Romani cari mergu se invietu seu se seversésca educatia loru la Parisu. Asiediamentul va trebui dar a dâ tôte garantile dorite in privint'a administratiunii, invietaturei si moralei, că parintii de familie se nu se stinjinésca a i incredintá copii si a a-cesti din orma se fia veghiati cu bagare de séma si devotamente in studiulu loru.

„Veti luá in séma, déca va fi de trebuintia, precum eu credu de a pune in acela-si asiediamentu Capela romana ce este la Parisu si care prin acést'a unire, ar realizá o insemnata economia in budgetulu sen. Nu amu nevoie se staruescu a sopr'a fericiteloru esepete ce aru produce pentru copii afarea de faç a unui preotu cuviosu, alu carui glasu li-aru amir adesea in limb'a parintiloru si detoriele rel. si det. cati patria. Bibliotec'a romana, alaturata la Capela, ar deveni simburele unei colectii, care ar cresce cu ten pulu; ea aru fi unu locu de repausu folositoriu si necostitoriu pentru scolarii cari urmedia cursulu facultatilor.

„Déca Colegiul Romanu s'aru desvoltá, precum imi place se credu, vomu adangá mai tardi colectiuni de mustre despre bogatiile pamantului nostru Mpuseulu nu va fi folositoriu numai la studiile scientifice a le scolariilor; ilu vomu deschide insusi invietatorilor, industriasilor, cari nu cunoscu in destule bogatiile Principatelor-Unite.

,,Densi voru afia intrearsu sciintie a caroru notorietate pote se aiba resultatele de mare pretiu pentru ti'er'a nostra. In scurtu, candu veti pregati statutele Colegiului romanu, ve veti ocupá de o cestione a supr'a careia ve chiamu luarea a minte.

,,Reporturile nostre politice cu sublim'a Porta sunt de mare insemnata, si reporturile nostre comerciale cu Orientulu se desvóltă neincetatu. Avemu in Constantinopole o Agentia politica si o Cancelaria Consulara, avemu Agenti politici la Tulcea, la Varn'a, si pe alte puncturi a le imperiului otomanu. Afara de Agenti'a politica interesele nostre sunt incredintiate mai pretutindenea in mane straine. Este de trebuintia ca se potemu, cu tempulu, a face unu personalu romanu, preagatit prin studii seriose pentru posturile diplomatiche, consulare si comerciale din Orientu. Din acestu punctu de vedere, invetiatur'a limbei oficiale otomane, a limbei turce este destulu de trebuintiosa. Se va poté alege séu dintre bursierii statului, séu dintre scolari; si in acestu din urma casu, cu primirea parintilor, tenerii cei mai meritosi ce s'arun paré că au исcusintia speciale. Acestia voru studia limbele orientale sub unu profesorul alaturat la Colegiu séu la o scóla francesa, unde ar fi primiti cu buna vointia. Din acelu momentu, acesti scolari aru fi clasati in cadrele administrative si aru avé drepta, la esirea din Colegiu, dupa unu esamenu multiemitoriu, la posturi in porturile Orientului séu in posturi speciale la ministeriulu trebilor straine.

,,Punu mari sperantie, dupa cumu vediureti, pe proiectulu de care vorbiu. Se facemu dar Colegiul Romanu: interesele morale si materiale sunt strinsu legate cu isband'a acestei intreprinderi nationale.

,,Primiti si la acésta ocasiune, iubitulu meu presiedinte, incredintarea deplinei dragoste ce pastrezi.

Cotroceni 20. Augusta 1862.

,,Alesandru Ioanu.“

Acumu óre ce ar fi mai de dorit? Ce ar poté fi pentru natiune si mai salutaru de catu acestu institutu?

Eata in cateva cuvinte ce: Pana candu mus'a romana nu'si va capata cortelulu seu in sinulu tierei, de unde că dintrunu sorgente plinu de dorere si ingrijire materna se'si pota dadaci pe fii sei nationali intru tóte ramurile de sciintie si arte la vat'r'a s'a nationala; pana candu Romani'a nu 'si va infinitia a casa pe lenga alte scóle bune si una universitate,

care se devina embla cu alte universitatii straine din Europa si se deservésea de una oficina de a lati si reslati spiritulu civilisatiunei europene si cu elu si acelei romane — in totu Orientalu —; pana atunci, neci legati nu vomu mai crede, ca romanii din Principate nu voru deveni inca si prada strainilor; nu vomu crede, ca viitorulu loru pote fi consistentu, déca junimea loru desbraçata de ambitiunea culturie nationale, de foculu de a se tiené mundra cu institutile patriei sale, va admirá apoi că barbati totu numci cultur'a straina despretingindu, spre caderea natiunei, paladiulu nationalitatii sale. — In scurtu si strainii ce curgu in Principate ve voru lua pe dinainte cu redicarea de astofelui de institute, — care se le latiesca cultur'a loru in statulu romanu; — precandu romanii cu o singura universitate ar poté se devina in adeveru purtatorii culturei si civilisatiunei Europeene in Orientu, nivelandu totu ce e barbaru in giurul loru pana la Pontu si Bosforu cu arm'a culturei.

Déca M. Sa Domnulu, alesulu romanilor cu toti adeveratii patrioti romani nu vreu, că se le péra memori'a la posteritate — — — — déca in vinele M. Sale bate unu sange ferbinte de romanu adeverat, credemu, ca nu'i va espira Domni'a fora a o incununa cu infinitarea intetita si inainte de tóte a unei Universitatii romane, care respondendusi radiele se dia portatorea de cultura si civilisatione in Orientu. — Numai a sta a r m a, acésta potere singura pote apera esistintia si solidarea natiunei romane, că se pote pune stavila — strainismului ce o amenintia si submisieza — supt stéma, ca numai loru li datu a lati civilisatiunea. — Se 'si venda Dómn'a Elena sculele, Domnulu mobiliele că marcu Aureliu, si camera, ba cu toti patriotii dupa MM. SSale totu pana la camasia si acésta problema se numai amane a o resolvá cu seriositatea aceea, cu care o reclama viitorulu, binele si stim'a natiunei. Barbati poteti avé si poteti aduce dintre cei mai renumiti, avereia nu ve lipsesce, numai se nu fiti avari, acolo, unde se cere se fiti liberali, si numai credintia in viitorulu romanilor si vóiea de ai pune fundamentulu acesta se nu ve lipsescă. —

Romanii din Austria inca pe la 1850 se incordá a se provedé de o universitate séu celu puçinu o academia, inse loru nu le potu succede, — Dvóstra inse poteti decreta, poteti deschide isvórele, nime nu ve sta in cale, se vreti si s'a facutu, si v'ati reparatu si onórea inaintea Europei, care se mira de atata nepasare pentru viitoru. O universitate buna in Patri'a

cumpanesce, sute colege din strainetate, si amicii na-
tiunei trebuie se fia convinsi despre acesta. — R.

Programulu.

D. Teresia Olimpia Simiginovici,
c. r. invetitorita din scola normala centrala de fete
in Cernauti.

Femeea este sufletul familiei; ea este aceea pen-
tru casa, ce este regina pentru stupa. Nimene nu poate
tagadui marea inriurintia a femeilor asupra starii
morale a societatilor. Invetiaturile cele mari trebuie
se vina purure de la ele s'au catra copii ca de la
mame, s'au catra barbati ca dela socii. Pretutindene,
unde femeea are mari simtieminte, barbatului ea esem-
plu de la dinsa pentru a o intrece. Ca se corespunda
femea acestei chiamari nalte si adeverate, ii trebuie
neaparatu crescere potrivita acestei idei si ame-
surata impregiurarilor timpului de faca, ca-ci se-
colulu, in carele traimu, cere neaparatu cultivarea
spiritului, cere mai cu sama cultivarea inimei femeiei,
unde diace focul celu sacru, carele face din femea
unu exemplu, una mustra de virtute si de fapte maretie.

Petrunsa fiindu de necesitatea unei cresceri asemenea
pentru fetitele noastre, de la carele singura
aterna viitorulu moralu alu societatii, si provocata
fiindu din mai multe parti, eata-me hotarescu de a
infiintia unu institutu nationalu fetitelor intr' acestu
intielesu.

Scopulu acestui institutu va ave mai cu sama
camu cutari dereptiuni: infatiasiarea cuviintiosa a
fetielor, purtarea loru casnica si cultivarea inimii si
a spiritului.

Asia dara grija institutului va fi atintita intr' a-
colo: ca elevele se-si pastredie si se-si intarasca sa-
natatea; sa se deprinda in purtari cuviintiose si a-
mesurate secului femeiescu; ca iubirea spre renduala,
curatie si lucrare se se descepte in ele si se se in-
radacinedie odata pentru totu de-a-una, fiindu ca a-
cestea-su ornamentulu celu mai frmosu pentru o femeie;
ca se li se desvolte si cultive puterile, mintei, nobil-
lindu-li-se inim'a si desceptindu-se in ele simtieminte
nobile indemnatorie si lucratorie, si asia se li se inte-
meiedie si intarasca unu caracteru moralu, carele
se remana statornicu si neclatit in ori cari impre-
giurari ale vietii si in ori ce schimbari ale sortii.
Deprinderea in economia casnica si in crutiare va fi
unu lucru de frunte asia, incat elevele pe lenga
culina si tote acelea, ce se tienu de dinsa, se scie

croi si coasa ori ce vestimente, se scie face multu
din puçinu si asia se aiba totudeaua o reserva „de
bani albi pentru dile negre,” dupa cumu e vorba.

Obiectele de invetiatura se voru impartasi in
limb'a romana in toti patru ani precum urmeaza:

Anul I. 2. Deprinderea in citire si scriere. 2.
Istoria biblica propusa ca o poveste. 3. Numerarea.
4. Limb'a germana.

Anul II. 1. Cetirea cu intielegere. 2. Caligrafia.
3. Gramatica. 4. Ortografia. 5. Limb'a germana adeca:
cetirea, scrierea si talmatirea. 6. Istoria biblica si
si catechismulu. 7. Geografi'a universală. 8. Calculul :
cele patru operatiuni.

Anul III. 1. Cetirea cu intielegere si talmacie.
2. Gramatic'a cu ortografi'a. 3. Caligrafi'a. 4. Limb'a
german'a: adeca cetirea cu intielegere si talmacie, gramatic'a si ortografi'a. 5. Moralulu. 6. Geografi'a
tierilor romane. 7. Istoria romanilor si istoria tieri-
lor romane. 8. Istoria universală din punct de ve-
dere alu civilisatiunei. 9. Calculul.

Anul IV. 1. Cetirea cu intielegere cu talmacie,
gramatic'a si ortografi'a. 2. Istoria besericésca. 3.
Limb'a germana ca in alu III. anu. 4. Istoria litera-
turei romane. 5. Istoria nationale (urmare). 6. Istoria
universală (urmare). 7. Economia de casa (de culina,
vaci, gainraitu, matasaritu s. a.) 8. Istoria naturala si
fisic'a poporala. 9. Calculul.

Lucrarile de mana si gimnastica se voru deprinde
in toti patru ani. Pentru invetiatura din obiectele ar-
tate mai susu, precum si pentru costu, straii (afara
de schimbari, incaltiaminte si mantele) se va plati o
suma anuala de 300 fl. v. a.

Musica instrumentala si vocala, de semnulu,
joculu precum si invetiaturi mai nalte pentru fetiti-
ele, care au gatit acesti patru ani seu scola nor-
mală din Cernauti, ba si pregatiri pentru guvernante,
inca se voru preda la cerere deosebita.

De craciun si de pasci se potu lua copilele de
parinti pe a casa pe celu multu 14 dile; allintre in
de cursulu anului voru fi copilele libere de doua ori pe
luna dumineca de a cerceta parintii s'au pe alti con-
sangeni, inse totudeaua numai sub conducerea si
vighierea unui medulariu alu familiei copilei.

In anula curg. se va incepe cursulu la 15. Sept.,
Recomandandu-me bunavointiei stimatului publicu-
me subscru cu respectu.

Cernauti la 6. Augustu 1862.

Ordinatiune in caus'a limbei.

Nr. 56991. (La tóte comunitatile comitatelor, districtelor si ale cetatilor regesci).

Maiestatea Sa imp. reg. apost. voindu a estinde pregratiosu parintiésc'a ingrigire si asup'r'a interese-loru nationali a le locuitorilor Romani din Ungari'a, pentru că se se delature si incatu se pote se incete plansorile cele multe ce au ajunsu la inaltulu tronu alu seu, prin resolutiunea se a préinalta data in 27. Iuliu a. c. s'au induratu prégratiosu a despune, că in comunitatile nemagiare, acea limba se se socotésca in principiu de limba of. a comunitatii, carea o intrebuintiera — (?) in genere marea majoritate a comunitatii respectibe, spre a se deschide asta impregnare s'au ordonatu prégratiosu a se intrebuintia esistóriile tablele statistice. — In comunitati cu popratiune mestecate intemplandu-se in asta privintia geluri, judeului cercului respectivu i-se impune detorintia de a mediuloci impaciunire multiumitória pentru partile interesate, ear incatu acést'a nu s'ar poté, séu incatu ar fi vre o indoiéla asup'r'a dorintiei locuitorilor comunitatii, judele va fi detoriu a substerne caus'a spre decidere la respectivulu prefetu alu comitatului, tienendu-se de competití'a acestui-a a descide că óre la intemplarea neasteptata, candu nu i-ar succede neci lui in privint'a limbei comunali a mediuloci invointia multiumitória pentru partile interesate, — se se supuna cestiunea la votisare, chiamandu spre acestu scopu pre acei locuitori ai comunitatii, cari au dreptu a votisá, — acést'a inse are se se intempe totudean'a sub veghiare deregatoresca.

Pre temeiulu resultatului votisarii, ce are a se luá la protocolu, se va tiené de competití'a guverntorului comitatense a face decisiune amesurata constatarii manifestate prin sufragiu; — cei ce nu voru fi multiumiti de septentí'a lui, au dreptu a apelá (a recurge mai susu).

Deci, pre candu comitatulu (cetatea, districtulu) in urmarea gratiosei ordenatiuni de corte date in 20. Augustu a. c. Nr. 12632, cu asta cale se insciintéza resolutiunea préinalta, pentru că se se tienă strinsu ea spre consciintíos'a tienere se deoblege sub responsabilitate personale si pre deregatorii respectivi.

De altmintrea, cu asta ocasiune se chiama de nou luarea a minte a comitatului (cetatii, districtului) asupra préinaltolui manuscrisu alu Maisale imp. reg. apost. datu in 20. Octombrie 1860 in privint'a limbei oficiale, in alu carui intielesu bine pricepetu, in Un-

gari'a conformu legilor patriei limb'a oficiosa e cea magiara, judecatoriele atatu in afacerile loru, catu si in corespondintiele ce le au intre sine au se se folosésca de limb'a magiara; inse in afacerile loru cu locuitorii nemagiari, amentit'a vointia parintésc'a a Maiestatei Sale, intemeiata pre dreptu si ecuitate trebuie se se imprimésca cu acuratetia consciintiosa; in intielesulu acelei-asi esibitele partilor nemagiare, scrise in ori care alta limba a patriei nu numai ca trebuie se se primésca, ci si decisiunile, respunsurile ce se vora face la ele prin oficialii ce stau in corelatiune nemediulocita cu partile, se se dee in acea-si limba, in care sunt scrisse esibitele.

Datu in Bud'a, de la cons. reg. ung. de Locuientia, 15. Septembre 1862.

Stefanu Privitieru.

Georgiu Fridricu.

,Conc.'

Camilu Viletiu.

Manuscriptele

pastrate de Dn. A l e s a n d r u G a v r a profesorul de preparandia in Aradu.

(Urmare.)

§. 27. Domni'a a doua a lui Alecsandru Lapusneanulu.

§. 28. Domni'a lui Bogdánu IV. Voda feciorulu Lapusneanului.

§. 29. Domnia lui Joanu Voda Tiranulu 1570.

§. 30. Bataile cele mai de pe urma si sfarsitulu lui Joanu Voda.

§. 31. Domni'a lui Petru Voda schiopulu.

§. 32. Domni'a lui Jancu Voda.

§. 33. Domni'a a doua a lui Petru schiopulu.

§. 34. Domni'a lui Aronu Voda celu cumplitul 1591.

§. 35. Alti Domni ai Moldavii, carii au urmatu dupa Aronu Voda celu cumplitul.

S C A R 'A

Tomului alu IV.

PARTEA VII.

Despre crestinata Romanilor.

§. 1. Inceputulu crestinatii Romanilor.

§. 2. Romanii in suta a patr'a de ani dela Xs. er'a crestina.

§. 3. SS. Nicolae Nicita si Ioan Gura de auru ce au facutu in Daci'a.

§. 4. Din obiceiurile si din vorb'a Romanilor si numele serbatorilor se arata, catu de multu s'au crestinatu Romanii.

§. 5 Statul Romanilor in Daci'a.

§. 6. Hierarchia Romanilor in Daci'a.

PARTEA VIII.

Despre Archeiepscopii Romanilor in Ardealu.

§. 1. Romanii in Ardealu au avut Metropolie si Metropoli.

§. 2. Episcopii Belgradului din Ardealu toti au fostu Metropoli.

§. 3. Totu aceeasi se arata.

§. 4. Metropolitii Ardealului.

§. 5 Metropolitii Belgradului din Ardealu.

§. 6. Totu urmarea Metropolitilor Belgradului.

PARTEA XI.

Unirea Romanilor din Ardealu.

§. 1. Teofiliu Metropolitul Belgradului.

§. 2. Vladica Atanasie primește unirea.

§. 3. Randuiala Guberniei in randul unirei Romanilor din Ardealu.

§. 4. Responsul clerului, cu ce religie vré se se unescă.

§. 5. Decretum imperatului Leopoldu, că Romanii volnici se fie cu ce religie le place se se unescă.

§. 6. Totu clerulu romanesco din Ardealu se marturisesc pe sine unitu cu biserica Romei.

§. 7. Vladiculu Atanasie prin scr.sore se nevoiesc se asiedie pe unii, carii carta asupra unirei. Pe Dositeiu Patriarchulu de la Ierusalimu, carele facea turburare ilu scote din Ardealui apoi merge la Vien'a si aduce de la imperatulu carte de episcopu.

§. 8. Diplom'a a dou'a a lui Leopoldu.

§. 9. Ce s'au facutu dupa ce Vladica Atanasie s'au intorsu de la V.en'a.

PARTEA X.

Episcopia si episcopii Fagarasiului din Ardealu.

§. 1. Episcopulu Joanu Nemesi Libero baro de Pataki.

§. 2. Joanu Inocentie Libern baro Clainu de Sado episcopulu Fagarasiului.

§. 3. Vladica Clainu merge la Vien'a.

§. 4. Vladica Clainu la Rom'a.

§. 5. Vladica Clainu se lasa de episcopia.

§. 6. Inceputul Manastirei Blasiului.

§. 7. Episcopulu Petru Pavelu Aronu de la Bistra.

§. 8. Scólele Blasiului.

§. 9. Vladica Aronu in scaunu

§. 10. Vladica Aron face osebiti de cei din Manastirea S. Troitie calugari

§. 11. Turburarea de Sofronie facuta. Inceputul militie.

§. 12. Mórtea Vladicului Aronu.

§. 13. Atanasie Rednicu episcopulu Fagarasiului.

§. 14. Vladica Atanasie din Viena se intorce in Ardealu.

§. 15. Alte lucruri, care s'au facutu subt episcopia lui Atanasie Rednicu.

§. 16. Georgie Maieru Vladica Fagarasiului.

Totu IV. Tomuri cuprindu in sine 294 $\frac{1}{8}$ de căle. Aradu in 23. Juniu 1862.

BIBLIOGRAFIA.

Neobositulu nostru barbatu alu literaturei

Timoteu Cipariu

canonicu metropolitanu in Blasiu mai seose de suptu tipariu in anulu curg. döue opuri de mare importantia:

a) Cuventu la inaugurarea Asociatiunei rom. trans. aperatu in contra unei critice esitu in adou'a editiune. — Acestu opu militéza pentru romanitatea natiunei romane cu argumente neresturnabile, si cu o critica, de care pana acumu nu intimpinara antagonistii romanitatii, dupa cumu vedem din XII. art. articuli. La acestea apoi s'au adausu intr'o appendice note diverse de forte mare importantia, din care noi publicam aici not'a adausa la art. IX., care suna asta:

Ne avendu a mana cartea lui Wesselényi in limb'a originale, ne folosim cu versiunea germana sub titlu: Eine Stimme über die ungarische und die slav. Nationalität, 8-o, Lips. 1844. La pag. 223 seq. autoriulu asta de lipsa, că in cea mai de antanu dieta se se aduca legile urmatorie:

1. Cumu că legislatiunea nu are de cugetu a lipsi pre celi de alta limb'a de limb'a loru materna, si ai opri se nu se folosesc cu dens'a in viati'a privata si in relatiunile sociali, ci de in contra le garantiseaza usulu ne impiedecatu alu limbei materne a' loru.

2. Cumu că in Croati'a si Slavoni'a, afora de usulu limbelor acolo usitate in viati'a privata si sociale, va se se pazescă usulu de pana acumu si in afacerile interne si in administratiunea publica, si pentru totu actele oficiose (adeca limb'a latina).

3. Cumu că, recunoscundu a fi stricatiósa si periculósa tóta frecatur'a intre popora-le de limbe diferite, dechiarea ori-ce ocasionare spre acea de penale.

4. Cumu că nu este liertatu nece jurisdictiuni-loru nece personelor singuratece, a impiedecá pre locitorii de limbe diferite, fia germani, slavi, romani seau genti de alte limbe, in usulu limbei loru materne in sfere-le private si sociali, si ai indetorá cu poterea se se foloséscă cu limb'a unguréasca.

5. Cumu că e opritu, a batujocuri, vetemá, seau a interitá pre altii asupr'a locitoriloru de limba straina pentru limb'a si nationalitatea loru.

6. Cumu că, de óra-ce limb'a unguréasca e limb'a originaria a legislaturei, a' administratiunei publice, si a legilor, si de ora-ce una atare centralisatiune si unitate e conditiunea bene-lui publicu, de acea ori-ce cutezare positiva au negativa in contr'a usului prescrisu prin lege si a' latirei limbei unguresci, precum si tóta batujocur'a si tóta interitatiiunea in contr'a ei si in contr'a celor ce se folosescou dens'a, e oprita.

„Una atare lege e de lipsa a se intemeliá, dice mai in colo autoriu, forà intardiare in diet'a cea mai de aprópe. A legá pre catu se pote mai multi de interesele constitutionei si ale natiunei, e neindoitu mediulu principale spre consolidarea si latirea natiunaletatei. Er' modulu celu mai cu bunu resultatu spre efectuarea ácestor'a e intru intenderea drepturilor constitutionali, oserbanduse conditiunile prefiste si normele preatinsse. Deci déca cele pana aci disa se arapune in lucrare prin ajutoriulu unei legi, atunci că prin una minune se ar pune intru una-data una base solida pentru unitatea natiunale si pentru una desfașorare secura a' poterilor natiunali.“

Legea proiectata de autoriu s'a decretatu, si scopulu si conseceniele ei nu se mai potu negá.

Anume de romanii de in Transilvani'a, si cumu se aru poté castigá pentru consolidarea natiunaletatei sale, scrie totu acolo p. 62 seqq. asia :

„Nu voliu io se sfasiu velulu, carele si de altmentrea e misicatu in tóte partile de suspinele a' sute de milie, si carele acopere de in a-ntea ochiloru tielerloru straina starea apasata a' acestei clasi a' poporului in Transilvani'a, gemerea ei suptu una povara preste poterile ei si preste tóta mesur'a si sortea ei cea incerta dependente dela arbitriu. Filii Transilvaniiei aru fi detori a se rusiná catu mai curundu de

acésta nedreptate tienuta si deprena asia indelungat, macaru numai că de una macula a' trecentului! . . . Atate cause lucrara impreuna, si atatea se templara, spre a instraina de catra noi si de a indepartá poporatiunea nostra cea romanésca. Er' spre a o impreuná cu noi in respectul natiunale, adeca spre ai face unguri, seau spre ai ademaná catra noi, si ai legá strinsu de interesele nostre cele de statu, — nu s'a facutu nemica etc.“ — Noi de in contra credemu, că s'a facutu prea multe, dupa cumu a aratatu resultatulu, atate famelie romane des-nationalisandu-se, pre cumu vomu atinge mai diosu. — Cu tóte astea, cu bucuria constatamu, că si altii mai umani, si Bar. N. Wesselényi si aici, si in Balatetelek a recunoscutu apasarea nesuferita a coloniloru sub legile unguresci, cari pre largu le cíteza si le comenteza in cesta din urma carte pag. 192—214.

Din not'a stragemu este: Mati'a reg. doná sasiloru din Bistritia pre romanii de in valea Rodnei, dupa ce le confirmá in a. 1464 privilegia-le date de tata-seu la a. 1453, care se afia intregi la Schlötzer I. c. pag. 60 seqq. nr. LIV. Er' donatiunea Rodnei suna asia :

Mathias dei gratia rex Hungnriae etc. fidelibus nostris dicatoribus et exactoribus quarumcunque contributionum nostrarum, taxarum et collectarum in Comitatu de Doboka pro tempore constitutis, salutem et gratiam. Exponitur nobis in personis prudentum et circumspectorum, Judicis Juratorumque civium et communatis ciuitatis nostrarae Bistriciensis, quod licet alias universi Valachi in Districtu Radna-völgye commorantes per diuos reges Hungariae, nostros scilicet praedecessores eidem ciuitati in perpetuum donati fuissent, tamen his praeteritis temporibus quidam Dicatorum nostrorum ab eadem ciuitate ipsos Valachos separasset, et in medium nobilium Comitatus predicti numerasset, atque dicasset, in praejudicium libertatum eorum et damnum non modicum, unde fidelitati vestrae similiter mandamus, quatenus perceptis praesentibus, si sic est ut nobis expositum extitit, extunc per amplius ipsos Valachos in medium nobilium non dicetis, sed ad ipsam ciuitatem secundum donationes praefotorum regum pertinere, ac in omnibus libertatibus, quibus alias usi fuerunt, uti permitatis, et permitti facere debeatis. Secus non facturi, praesentibus perfectis exhibentibus restitutis. Datam Jaurini in profesto b. Emerici ducis, anno Dni MCDLXXII, regni nostri XV. coronationis vero nono.

De alte privilegia date sasiloru de Mathi'a romanu, vedi la Eder totu acolo pag. 230. 230 etc., si la L. Gál in Ertekezödés etc.

b) Alu doile opu e: „Elemente de filosofia dupa W. T. Krog de Tim. Cipariu. Blasiu MDCCCLXI cu tipariulu Seminariului Diecesanu.“ Acestu opu implinesce un'a din cele mai de capetenia necesitati ale literaturie romane, care nefedinta inca in termini filosofici, si mai vertosu in cuvinte ce insemnă idee astrase, rechiamă frementarea creriloru unui capu, care din petrundietatea naturei si dupa unu studiu lungu alu istoriei si alu filosofiei limbei se defiga si terminolog'a ei filosofica, ceea ce o vedem adi cu mare bucuria implinita de catra multu pretinutulu nostru filologu. Acestu e alu doile opu filosoficu tiparit prefacuto si domicilatu intre cercuferentiele literaturie nostre, in care pana acum aveam numai „Mănu-alulu de filosofia, lucratu dupa program'a universitatii dela Parisu 1840 de A. Delavigne, licentiatu alu academie din Parisu, si tradusu de renumitulu nostru literatoru A. Treb. La aurianu inca in an. 1846, tiparit in Bucuresci, din care specialitate, dupa cumu ni se scrise, credemu, ca in scurtu vomu vedé esita de suptu tipariu si filosof'a filosofului nostru de profesune Dr. Simone Barnautiu. Opulu Dlui Cipariu cuprinde unu volumu de 336 de pagine, e frumosu adjastat, cu tipariu fórte legibili si corectu si e fórte acomodat, ba mai de aprópe chiaru si destinat pentru scóle, inse póté servi de directiva pentru vercine, care vrea se si imbrace ideele in costumele loru cele de serbatori, care dau chiaritate conceptelor si potere combinatiuniloru. —

Cu aceasta ocasiune mai facem unu servitius on. publicu cititoriu inprospetandu publicarea si a autoru opuri edate la lumina ale D-lui canonico, care se afia de vendiare la autorulu:

Acte si Fragmente latine romanesci, pentru istoria besericei romane mai alesu unite, editie si anotate de T. C. o Blasiu 1855 (XVI si 280 pag.) br. 1 fl. 92 cr. m. a.

„Compediu de Gramatic'a limbei romane“, editiunea III. indereptata de T. C. 8-o. Blasiu 1862 (112 pag.) br. 75 cr. m.. a.

„Crestomatia seu Analecte Literarie“ de in cartile mai vechi si noue romanesci tiparite si manuscrise, incepundu de la Seclul XVI pana la XIX, cu notitia literaria, adunate si alese de T. C. (Tom. 1) 8-o. Blasiu 1858 (XXXVIII si 258 pag.) br. 1 fl. 92 cr. m. a.

Cuventu la inaugurarea Asociatiunei rom. Trans. in 4. Nov. 1861, aparatu in contra unei critice, de T. C. 8-o. Blasiu 1862 (135 pag.) br. 80 cr. m. a., că susu.

„Elementele de limb'a romana“ dupa dialecte si monumente vechi, de T. C. 8-o. Blasiu 1854 (VIII si 200 pag.) br. 1 fl. 37 cr. m. a.

„Elemente de poetica“ metru si versificatiune, de T. C. 8-o. Blasiu 1860 (200 si 223) cr. 1 fl. 30 si 1 fl. 45 cr. m. a.

„Gramatica latina“ pentru II. III. si IV. clase a Gimnasiului de diosu, dupa M. Schinagl, de T. C. Partea I. 8-o. Blasiu 1857 (227 pag.) br. 1 fl. 82 cr. m. a. Partea II. 8-o. Blasiu 1860 (271 pag.) br. 1 fl. 77 cr. m. a.

Istori'a santa sau Biblica a Testamentului Vechiu si Nou pentru incepatori, scrisa de T. C. Editiunea II. 8 o. Blasiu 1859 (80 pag.) br. 55 cr. m. a.

Portarea de buna cuvenientia intre ómeni, tradusa de T. C. 12-o. Blasiu 1à55 (35 pag.) br. 55 cr. m. a.

„Scientia s. scripture“, de T. C. 8-o. Blasiu 1854 (IV si 242 pag.) br. 1 62 cr. m. a.

Se face on. publicu atentu si la diurnalul „**NATURA**“ care ésse pe septem. una data cate una cola cu viniete, si continua propagarea sciintielor naturale in limb'a romana sub Redactiunea D. Dr. Barasi in Bucuresci, la care se póté prenumera deadreptulu la autoru cu cate 12 fl. m. a. pe anu.

VENTULU REU.

In campi'a radiosa
Ce resfatia cu splendore
Sinui veselu si frumosu
In Danubiulu maiestosu,
Se intinde o gradina,

Si e plina
Totu de flori ce-a seminatu
Traianu marele 'mperatu.

Dar de la unu timpu incóce
Nici unu rodu in ea nu éoce
Florile de timpuria
Cadu: pamentala e pastiu,
Si o candida vergina

Gren suspina
Pe mormentulu celu uscatu,
Pe mormentulu intristatu. —

Si totu striga: „Cine scie?
Cine póté spune mie,
De ce florile palescu
Si nimica nu rodescu,
Ca-ci gradin'a o se péra!“

„— Vai! de tiéra,
Ca e ventulu reu amaru
Ce ne bate din Fanaru!“

Grandea.

Editiunea: in tipografi'a lui

Ioanne Gött.

Redactoru respundietoru

Iacobu Muresianu.